

**In your  
element  
with  
Dalton**

# Dalton Magazine → 2011

World Dalton Network:  
Australia, Austria, China, Czech Republic, England, Germany, Holland,  
Hungary, Japan, Northern Ireland, Poland, Slovakia, Slovenia, Spain, USA



In your element with Dalton



**→ Teacher**  
[Paul Cookson, Helene Matouskova]

Crazy dreamer  
Deep thinker  
Rain hater  
Coffee drinker

Spell checker  
Sum ticker  
Line giver  
Nit picker

Virus catcher  
Whiteboard wiper  
Belief builder  
Angry driver

Ready listener  
Trouble carer  
Hometime lover  
Knowledge sharer



In your element with Dalton

## → Dalton ovlivnil celou naši školu [Věra Burešová a Vladimír Moškvan]

Po více než patnácti letech spolupráce s holandskými kolegy je pro nás příjemné a užitečné ohlédnout se zpět. Stále si pamatujeme naše první nesmělé krůčky, naše velké nadšení ... a také starosti, jak dál aplikovat teorii daltonu do běžné školní praxe ...

Dalton nám přinesl mnoho pozitivního. Více spolupracujeme, diskutujeme

o využívaných metodách a formách vyučování, velmi výrazně se propojila součinnost učitelů prvního a druhého stupně a sjednotili jsme styl práce v naší mateřské škole a prvních třídách. Pojmy samostatnost, zodpovědnost, re-

spekt, vlastní tempo, reflexe a sebereflexe se pro nás staly přirozenou součástí výuky.

Roel Roehner a Hans Wenke často opakují, že dalton je vliv. Souhlasíme. Ovlivnil nejen sféru našeho managementu, ale i způsob komunikace na škole. Vytváříme pozitivní klima pro další změny tím, že se respektujeme navzájem, respektujeme práci našich kolegů a oceňujeme jejich profesionální kompetence. Daltonský vliv tím přispěl k profesionálnímu růstu naší školy.

Vzhledem k tomu, že úzce spolupracujeme s pedagogickými fa-

kultami v Brně, Praze, Pardubicích a Bratislavě, jsou návštěvy našich ale i zahraničních studentů velmi časté. Zpětná vazba těchto budoucích pedagogů a jejich učitelů je pro nás vždy nesmírně cenná. S daltonem se často setkávají poprvé a jsou okouzleni, jak účelná je jeho aplikace.

Dalton vytvořil „sít“ brněnských škol, které spolupracují, navzájem se znají, mají k sobě důvěru, vyměňují si praktické školní materiály a různé dokumenty. Mnohé profesionální kontakty přerostly v kontakty přátelské.

Je možné si přát více?

## → Dalton has influenced our school policy [Věra Burešová and Vladimír Moškvan]

After more than fifteen years of cooperation with our Dutch colleagues, it is nice and pleasant for us to look back. We still remember our first timid steps, our huge enthusiasm ... and also worries how to spread Dalton philosophy into our everyday school life...

Dalton has brought us a lot of positive things. We cooperate more; discuss methods and forms of teaching. Also, the cooperation between our first stage teachers and second stage teachers has interconnected to a great extent and we synchronized working styles in our first grades and kindergarten. Terms like independence, responsibility, respect, individual pace,

reflexion, self-evaluation and other have all embedded in our teaching styles.

Roel Roehner and Hans Wenke often repeat that Dalton is an influence. We agree. Not only has it influenced our management sphere, but also the way of communication in our school. We create a positive atmosphere for future changes by respecting each other, respecting the work of our colleagues and appreciating their professional competences. Dalton has contributed to the professional growth our school.

Since we often cooperate with faculties in Brno, Prague, Pardubice

and Bratislava, visits of Czech and also foreign students are common. Feedback from these future teachers and their tutors are always very valuable for us. They very often come across Dalton philosophy for the first time and they are amazed how efficient its usage is.

Dalton has created a “web” of Brno schools, which cooperate, they know each other, trust each other, exchange practical school materials and a number of documents. Many of the professional contacts have already become true friendships.

Is it possible to wish for more?

## → Dalton in Poland [Katarzyna Drygas]

My first contact with the Dalton Education was during the conference organized by OMEP in Warsaw, 2009. Roel Röhner and Hans Wenke who are the representatives of the Dalton International from the Netherlands gave a lecture which made me curious and really inspired me.

I managed the Nursery School for which the development of children's creativity is the priority. That is why I decided to get into the subject of Dalton Education. I decided that it will be a perfect method, which will give us the possibility to support our pupils in developing their abilities and what is very important for children's development: initiative, independence, the skill of cooperation with others, developing the sense of responsibility for given tasks. The teacher has a great opportunity to make the process of education individual, what is lately emphasized by Polish Education.

That is why it is worth thinking to what kind of society do we strive. Why don't we use the good practice of other countries, especially if it works well. Our task as teachers is to learn children in the best possible way. In the case of Dalton Education the process of teaching is substituted by children's own learning, what gives them new abilities and is much more effective.

This method is not new, it lasts more than one hundred years, even though is not well known in Poland. Our history for years made the usage of so-called New Education impossible, on the basis of which Helen Parkhurst started to build her system in the United States at the beginning of the XXth century and which later became popular in different European countries

My curiosity and desire to bring

the new methods took me to the International Dalton plan and what is the most important, I could observe how it functions in the educational institutions.

Looking at the arrangement of the open space and the interior of Polish Nursery Schools, we can see that for many years we practiced some elements of visualization – relaying the information to the children by picture. The standard is for example: badges for children who are on the duty in the subject corners or picture contract, in which we have certain rules how to function in the group.

While observing and analyzing Helen Parkhurst' method I have noticed that one of the most important element seems to be working on the children's process of self-reliance which is in a short supply. We can usually observe that teachers do almost everything for children. Parents do not have enough time for their children, but on the other hand they are often overprotective.

Together with other teachers we decided to introduce new elements of Dalton pedagogy in our Nursery School.

The first step in this challenge was to accumulate and sort the materials, gain some knowledge. In this particular system especially when the small children are concerned visualization is very important. That is why we carefully got down to preparing the teaching materials. In the same time during meetings with parents we organized training meeting with the psychologist. We wanted to show how important and necessary the establishing of self-reliance in children is. In the foreseeable future, after gaining some experi-

ence we plan another meetings, which will better show our actions, advantages for children and justify their needs.

The first element which we prepared is children's conscious participation in the actions which we do, how our day looks like, that is visualization of children's constant actions during the day. We can compare it to so-called schedule in every nursery group. Proper pictures placed in the classroom and marking them where are we at the moment by children. Thanks to that children easily follow and know what are the next actions in the Nursery School. It gives them not only particular knowledge but also a sense of security.

The next element, which can be found in our classrooms is so-called “Day Colors”. Each day has its color and information about activities and games which take place during this particular day.

There are also different clocks on the walls. Till now we did not put attention to “the time”, but it turns out that it is very important element in developing children's abilities to plan their time and carrying out tasks.

Now the children can follow “the time” on colorful clocks. They can plan and control their own actions while the teachers can observe and control how the nursery kids deal with the task. We also introduced the timetable, the constant elements of the day.

The significant matter is to develop in children the skill of cooperation which is not an easy task. It often happens that it awakes within children some kind of dislike, especially when they want to do something else or play with somebody who they like more. That

is why we set children tasks based on the Dalton Education. First pairs to complete the task were chosen by drawing lots and later the children started to act together with other partners. Children are aware of the fact that they are going to work with every member of the group and both of them are respon-

sible for the task and they do not need to like their partner in order to complete the task together. The way of organization, the visualization of the process appeared to be very beneficial and it functions very well.

For us the teachers, it is a different kind of work, a different

organization of work. However, we are aware how valuable is the Dalton System for children as it builds skills and independence both of which are indispensable in life. We also hope that cooperation with our Dutch partners will be very helpful in putting this proven and efficient method of education into life.

že je to velmi důležitá součást v rozvoji schopností dětí naplánovat si čas a splnit zadaný úkol.

Nyní se již děti umí řídit „časem“ na barevných hodinách. Mohou si naplánovat činnosti, zatímco učitelé pozorují a kontrolují, jak děti z mateřské školy zvládají úkol. Také jsme představili rozvrh, neměnné fáze dne.

Významným prvkem u dětí je rozvoj spolupráce, což není úplně jednoduchý úkol. Často se stane, že se mezi dětmi vytvoří konflikt,

zejména chtějí-li dělat něco jiného, nebo chtějí-li si hrát s někým jiným. Proto dětem zadáváme úkoly založené na daltonském vzdělávání. První dvojčky byly utvořeny losováním a později se děti začaly zapojovat s ostatními spolužáky. Děti jsou si vědomy toho, že budou pracovat s každým žákem třídy a oba žáci jsou zodpovědní za úkol i za to, aby úkol úspěšně dokončili. Není nezbytně nutné, aby si děti se svým partnerem dobře rozuměly. Způsob organizace a vizualizace procesu se

zdají být velmi prospěšnými a fungují perfektně.

Pro nás učitele je to odlišný způsob práce, odlišná organizace. Přesto jsme si vědomi toho, jak cenný je daltonský systém pro děti, protože v nich utváří dovednosti a nezávislost, které jsou v životě nepostradatelné. Také doufáme, že spolupráce s našimi holandskými partnery bude prospěšná při uplatňování již prokázané a úspěšné metody vzdělávání.

## → Dalton v Polsku [Katarzyna Drygas]

Mé první seznámení s daltonským vzděláváním proběhlo během konference, kterou organizovala OMEP (Světová organizace pro předškolní výchovu) ve Varšavě v roce 2009. Roel Röhner a Hans Wenke, kteří zastupují Dalton International v Holandsku, tam měli přednášku, jež mne velmi zaujala a inspirovala.

Byla jsem ředitelkou školky, pro kterou bylo prioritou rozvíjet kreativitu dětí. Proto jsem se také rozhodla zapojit do daltonského vzdělávání. Uvědomila jsem si, že je to báječná metoda, která nám umožní podporovat naše žáky ve vývoji jejich dovedností. Pro rozvoj dětí jsou velmi důležité: iniciativa, samostatnost, dovednost spolupracovat s ostatními a rozvoj smyslu pro zodpovědnost za zadané úkoly. Učitel má vynikající příležitost individualizovat proces vzdělávání, což je v poslední době v polském vzdělávání velmi zdůrazňováno.

Proto stojí za to se zamyslet nad tím, k jakému druhu společnosti směřujeme. Proč nepoužít osvědčené metody jiných zemí, zvláště pokud skvěle fungují? Úkol nás učitelů je učit děti tím nejlepším možným způsobem. V případě daltonského vzdělávání je proces vyučování nahrazen tím, že se děti samy učí, což jim dává nové dovednosti a je mnohem efektivnější.

Tato metoda není nová, je uplatňována již více než 100 let, přes-

tože v Polsku moc známá není. V naší zemi jsme po celou řadu let používali takzvaný „New Education impossible“, na jehož základech Helen Parkhurstová začala stavět svoji metodu ve Spojených Státech na počátku XX. století a která se poté stala populární v řadě evropských zemí.

Má zvědavost a touha odnést si nové metody mne přivedla k mezinárodnímu daltonskému plánu a mohla jsem pozorovat ( což je velmi důležité ), jak funguje ve vzdělávacích institucích.

Podíváme-li se na uspořádání otevřených prostor a interiérů polských školek, všimneme si, že po řadu let jsme praktikovali některé složky vizualizace – podání informace dětem pomocí obrázků. Běžné jsou například: odznáčky pro děti, které mají službu, obrázková smlouva, ve které máme stanoveny základní pravidla pro fungování skupinky.

Během toho, co jsem pozorovala a analyzovala metodu Helen Parkhurstové, jsem si všimla, že jedním z nejdůležitějších prvků se zdá být práce na procesu osamostatňování dítěte. Obvykle pozorujeme, že učitelé dělají téměř vše za děti. Rodiče na své děti nemají dostatek času, ale na druhé straně děti často až příliš úzkostlivě opatrují.

Společně s ostatními učiteli jsme se rozhodli představit nové prvky daltonské pedagogiky do naší školky.

Prvním krokem tohoto odhodlání bylo shromáždit a roztřídit materiály a získat vědomosti. V tomto konkrétním systému, zejména týká-li se malých dětí, je vizualizace důležitá. Proto jsme pomalu začali připravovat potřebné materiály. Zároveň jsme si dávali schůzky s rodiči i s psychologem. Chtěli jsme dokázat, jak důležité a nezbytné je vybudování samostatnosti u dětí. V dohledné budoucnosti, po získání zkušeností, plánujeme další setkání, která lépe popíší naše konání, různé výhody pro děti a poukážou na jejich potřeby.

Prvním bodem je vědomá účast dětí při činnostech, které děláme; jak vypadá náš den, což je soustavná vizualizace každodenních aktivit. To můžeme porovnat s tzv. rozvrhem pro každou třídu školky. Ve třídě jsou rozmístěny obrázky a děti do nich zaznamenávají, která činnost právě probíhá. Díky tomu děti snadno rozumí tomu, co se bude ve školce dít. Dává jim to nejen částečný přehled, ale také pocit bezpečí.

Dalším bodem, který můžeme najít v našich třídách, jsou tzv. „denní barvy“. Každý den má svou vlastní barvu a informace o činnostech a hrách, které se ten konkrétní den budou hrát.

Po třídě jsou také rozmístěny různé hodiny. Až dosud jsme se „času“ nevěnovali, ale zjistili jsme,

## → The elements of Dalton Education in Polish preschool [Anna Wróbel]

The world around us is changing extremely dynamic, that is why the teachers from our preschool instantly search for new tools to work with children. Pedagogical activities need to keep up with children and their parents' needs. Differences between children development possibilities are more and more greater, which is followed by the need of work individualization and gathering by children such educational experience which are associated with success. During classes with children we provide them with different materials and propose a few activities at one time to give them possibility to choose what is the most appropriate for them. Such pedagogical strategy enable a child to achieve self confidence and to build the sense of self-worth. We search for new solutions to facilitate us the individual work in a big group of children. We learn new ideas and come back to the old, verified and adapted to current pedagogical reality. One of such proposals is known from many years the conception of the Dalton Plan, which is not very popular in contemporary

pedagogy in Poland but verified in many European countries. The main aim of this conception is to equip a little child in skills which help them to deal with different problems of all education stages and adult life. Children in our institution are very little but we already use in didactic-educational work the elements of Dalton Conception, which is coherent with our internal educational programme "Me and my friends" and it's main aims:

- acquiring social skills and following the rules and principles;
- shaping sensitivity and proper social attitude;
- making bonds with the closest social environment;
- understanding the need to respect people, their dissimilarity and individuality;
- shaping the feeling of responsibility for oneself and others;
- realization awareness of taking consequence of one's deeds.

Common aims and new tools and didactic aids of a teacher. Getting familiar with the Dalton Plan we noticed that the elements of visualization of some activities are in common practice in our preschools

without awareness of its source. Now when we know the basis of the conception and its assumptions we consciously introduce visualization of activities and organisation-didactic processes.

### Visualisation

In our institution in each room there is a board "My day in preschool" which presents (in pictures) fixed elements of a day organisation eg.: meals, going out to the garden, rest etc. Board consists of 20 mobile elements with pictures and words showing next children's actions. Thanks to that devise children learn the regularity and planning their day in preschool. Every morning children with the teacher discuss and plan all day. This solution gives children big feeling of security and they are very happy when the teacher „switches“ the board into next element of a day. The board makes a delicate sound then. Because children learn in multisensory way such delicate sound mobilize them to the organisation of next stage of a day eg. going out to the garden. The time for each activity is different that is why

education about time management is necessary. In our preschool, as in Dalton schools, special clock divided into colours which represent particular time units help children to organise time. Different colours on the clock and picture key help children to find out what they will do in a particular part of a day. Children know perfectly well when is the time for play and when for group classes or going out to the garden. Trees of feelings made of wood turned out to be very useful in work with children. Big wooden trees: happy and sad and thanks to them children may learn how to name and express feelings and emotions. They are also the visualisation – evaluation of eg. the attitude of a character in a story read by the teacher.

#### Cooperation

Because the important element of a Dalton conception is coop-

eration our children, as in Dalton Schools, assign their names to names their friends that they do the activity with. Names are also used to label and mark art works, elements of structure, puzzles made by children. In a graphic way we show also a calendar, which consist of the most important events in the group – birthdays of children. The calendar helps to learn children the seasons of a year, months but also strengthens child's position in a group. By means of pictures also duties of children in particular week are presented. As it is underlined by Roel Röhner "each Dalton school is an individuality" and in it's own specific way realises the conception. Our idea is graphic code of behaviour – the element of inter educational programme, strenghtening and consolidating desired children behaviour.

At present ideas of Dalton education are realised according to

three fundamental rules: respect/responsibility, relaying on oneself and cooperation. the first and the second rule are very easy to implement by teachers. Respect and cooperation are the most commonly used rules in social education. But learning responsibility and relying on oneself is a barrier very difficult to overcome for teachers in Poland. Developing those skills are mainly conscious action and solving problems by children on their own, taking responsibility for their actions. In Polish society, where parents try to do children works for them, this rule would be difficult to realise.

We gather experiences connected with implementing Dalton education. Teachers get used to different way of work. We learn how to teach little children to strengthen their social and moral competence. For teachers it is also very important stage of work on oneself.

tohoto nápadu. Nyní, když známe základy tohoto konceptu a jeho prognóz, vědomě představujeme vizualizaci činností a organizačně-metodického procesu.

#### Vizualizace

V naší školce je v každé místnosti nástěnka „Můj den ve školce“, která představuje (formou obrázků) pevné body organizace dne, např.: jídla, vycházka do zahrádky, odpočinek atd. Nástěnka má 20 posuvných částí s obrázky a slovy, které ukazují, co budeme dělat. Díky tomuto nástroji se děti učí pravidelnosti a plánování svého dne ve školce. Každé ráno si děti s paní učitelkou naplánují celý program. Toto řešení dodává dětem pocit bezpečí a jsou velmi šťastní, když paní učitelka na tabuli „zapne“ další část dne. Tabule v ten okamžik vydává jemný zvuk. Jelikož se děti učí mnoha smysly naráz, takovýto zvuk je mobilizuje k přípravě na další činnost dne, např. vycházku na zahrádku. Čas určený pro každou aktivitu je různý, a proto je důležité děti naučit napláňovat si čas. V naší školce, stejně tak jako v daltonských školách, pomáhají dětem organizovat si čas speciálně upravené hodiny, rozdělené na

barevné sekce, které představují daný časový úsek. Různé barvy na hodinách a obrázky pomáhají dětem zorientovat se, co se bude dělat v dané části dne. Děti velmi dobře ví, kdy je čas na hru, kdy se učí a kdy se jde do zahrady. Dřevěné stromy citů se také ukázaly užitečnými při práci s dětmi. Velké dřevěné stromy – šťastné a smutné – díky nim se děti mohou učit jak pojmenovat a vyjádřit city a emoce. Jsou také vizualizací – evaluací například postoje hrdiny z příběhu, který čte učitelka.

#### Spolupráce

Jelikož spolupráce našich dětí je důležitou součástí daltonského konceptu, přidělíme jména dětí ke jménům těch kamarádů, se kterými pracují na aktivitě. Jména také používáme k označení a vyhodnocení výtvarných prací a skládaček, které děti dělají. V grafické podobě také máme zpracovaný kalendář, jenž je sestaven z nejdůležitějších událostí ve třídě – narozenin dětí. Kalendář napomáhá dětem naučit se roční období, měsíce, ale také posiluje pozici dětí ve třídě. Fotografie dětí znázorňují, které dítě má daný týden službu. Jak zdůrazňuje Roel Röhner: „Každá daltonská škola

je jedinečná.“ A my dodáváme, že koncept uplatňuje svou vlastní metodou. Naším nápadem je grafické zobrazení zásad chování – část našeho interního vzdělávacího programu, posilování a upevňování požadovaného chování.

Momentálně jsou principy vzdělávání uplatňovány podle tří základních pravidel: respekt/samostatnost, zodpovědnost a spolupráce. Pro učitele je jednoduché uplatňovat to první a třetí pravidlo. Respekt a spolupráce jsou běžně uplatňovaná základní pravidla v sociálním vzdělávání. Ovšem učení se zodpovědnosti a spoléhání sám na sebe je v Polsku překážkou, kterou je velmi těžké překonat. Rozvoj těchto dovedností je zejména vědomá činnost a řešení problémů dětmi samotnými, získání zodpovědnosti za své jednání. V polské společnosti, kde rodiče často dělají práci za své děti, je velmi obtížné toto pravidlo aplikovat.

Konáme experimenty spojené s daltonským vzděláváním. Učitelé si zvykají na jiný systém práce. Učíme se, jak učit děti posilovat sociální dovednosti a morální kompetence. Pro učitele je to také důležitou etapou na vlastním sebezvoji.

## → Elementy daltonského vzdělávání v polské školce [Anna Wróbel]

Svět kolem nás se velmi rychle mění, proto učitelé z naší školky soustavně hledají nové nástroje k práci s dětmi. Pedagogické aktivity se musí přizpůsobit potřebám dětí a jejich rodičů. Rozdíly mezi možnostmi rozvoje dětí jsou větší a větší, na což navazuje potřeba individualizace práce a nastolení takových vzdělávacích zážitků pro děti, které jsou úspěšné. Během hodin poskytujeme dětem různé materiály a představujeme několik aktivit najednou, aby měly možnost výběru, co jim lépe vyhovuje. Takováto pedagogická strategie dává dětem možnost dosáhnout sebevědomí a vybuduje v nich pocit toho, že jsou na světě důležití. Hledáme nové řešení, jak zachovat individuální práci ve velké

skupině dětí. Získáváme nové nápady a vracíme se ke starým, které přizpůsobíme současné pedagogické realitě. Jeden z takovýchto návrhů je řada let známý jako koncepce daltonského plánu, která není v současné polské pedagogice příliš známá, ale v několika evropských zemích se s různými úpravami používá. Hlavní myšlenkou této koncepce je vybavit malé dítě dovednostmi, které mu pomohou vyrovnat se s řadou problémů na všech stupních vzdělávání i v dospělém životě. Děti v naší školce to ještě moc neumějí, ale již uplatňujeme do metodicko-edukační práce prvky daltonského vzdělávání, které jsou v souladu s naším vnitřním vzdělávacím programem „Já a mí kamarádi“.

Ten má tyto hlavní cíle:

- získávání sociálních dovedností a dodržování pravidel
- citlivost a patřičný sociální přístup
- tvorba pout s nejbližším sociálním prostředím
- porozumění potřebě respektovat lidi, jejich rozdíly a individualit
- tvorba pocitu zodpovědnosti za sebe a za ostatní
- uvědomění si následků svého počínání.

Při seznamování s daltonským plánem jsme si všimli, že vizualizace některých činností jsou v našich školkách běžně používané, aniž bychom si uvědomovali zdroj

## → How your students learn more when you teach less [Roel Röhner]

How actual is Dalton? This was the title of an article I wrote six years ago. Surprisingly the same question came into my mind two times.

The first time was last summer.

From my collection of historical Dalton publications I started to read again the brochure Helen Parkhurst wrote in 1926. The title is "An explanation of The Dalton Laboratory Plan"

**MY DEAR FRIEND Hans Wenke summarizes the DALTON PREMISES MOSTLY LIKE THIS:**

**"EVERYTHING a CHILD can DO, THE TEACHER MUST NOT DO"**

**ONE OF THE DALTON SCHOOLS IN APeldoorn in the NETHERLANDS wrote THIS STATEMENT PROMINENT IN THE CENTRAL HALL.**

The vision of Helen Parkhurst is sometimes surprisingly modern.

"To begin with, we must discard the delusion, so long cherished, that children do not like learning. In the past we have concentrated on the teaching of learning. It was assumed that the teacher's duty was to do the work and consequently the whole business of education was regarded from the teacher's standpoint. Then it never occurred

to anyone to look, as it were, under the machine, to drag out the young mechanic or to discover that he was actually equipped with a mind of his own which not only craved exercise, but which could, if given the opportunity, solve the problem of his education far better than we could solve it for him".

The second time I was thinking of the actuality of the Dalton Plan was at the moment I've found the book "The lazy teacher's handbook". The subtitle I've stolen to use as the title of this article.

When I work with teams of teachers during their Dalton training, I stimulate them to do a step back, to change their role from leader of the educational process to coach of the process. The role of the teacher should be that of a facilitator. And in this new founded book the author proclaims:

"The combination of independent learners and lazy teachers is the outstanding combination that every school should be striving for".

It could have been written by Helen Parkhurst if she had lived now.

Helen Parkhurst was as provocative in her opinion about education. In 1926 she wrote:

"Under the Dalton Plan the teacher's principal job is to instruct or teach by answering the questions asked by individual children or by groups of children".

She promoted a child – centred education and not the old fashioned whole-class instruction.

I don't believe in reincarnation, but isn't it a coincidence that Ian Gilbert writes:

"Maybe if we spent a little less time teaching and gave students a little more time to learn, things

would be different. Or, to put it another way, what if we worked less and they worked more?"

In her time Helen Parkhurst formulated the similar point of view:

• "The curriculum is dead without the live motive power of the child, it must work by boy and girl power. So we suggest that the curriculum, whatever its content, shall be offered to the pupil in the form of a job".

• "I draw attention to the word 'LABORATORY', for it is significant of a place where a pupil research-worker experiments with and on his job".

• "Pupils, they seek the teachers when they need them, so that the teacher no longer find it necessary to seek them".

And Ian Gilbert:

"Schools are full of dedicated and passionate teachers who see their job as doing all that is necessary to bring out the best in their students. But if teachers does ALL that is necessary, what's left for the students to do?"

Mostly I advice teachers not to give the kind of instruction in which they explain detailed a problem or a new topic, but to teach the strategy how pupils can solve it themselves.

And if we take into account that not even 20% of the pupils in your classroom have the verbal-linguistic intelligence, it must be a clear advice to behave more like a lazy teacher.

In this context Helen Parkhurst explained:

"The teacher does not attempt to throw information into their minds as one shovels coal into a furnace, but rather studies their needs to discover what she can do and

what she should know in order to help their own research. She might indeed be described as a hostess who attends to the wants of her pupil guests, living with them in a joyous, dignified way".

In other words, they learn more when we teach less. This is the historical view on Dalton and a modern educator like Ian Gilbert formulates the same in other words.

Dalton, like all kinds of educational reform, has to be the strategy of the whole team of teachers in order to create together another pupils' attitude and a consistent pedagogical structure in the school.

During our seminars and school visits in other countries we often are confronted with a kind of Dalton organization restricted to some 'Dalton Hours'.

"The Dalton Plan is more a sociological than an academic venture. It should inspire a better curriculum and indeed create a demand for it. Its aim is to transform, not a fragment, but the whole of the school day and the entire school as well".

Dalton hours can be a good start of an experiment, but has to be seen in a wider perspective of school development. Only a strong educational management – structure can assure a consistent pursuing of developmental objectives

Finally Ian Gilbert who affirms the value of the Dalton Plan:

"It saves you energy but also involves them in the process of learning in a way that is both motivational and effective when it comes to their own achievement. So be a professional teacher, be a committed teacher but, in everybody's interest, be a lazy one too and remember, as the Eskimo proverb says, If you sweat, you die".

## → Žáci se naučí více, když učíte méně [Roel Röhner]

Je ještě Dalton vůbec aktuální? To byl název článku, který jsem napsal před šesti lety. Tato otázka se k mému překvapení vloudila do mé mysli dvakrát.

Poprvé to bylo minulé léto.

Začetl jsem se znovu do brožurky Helen Parkhurstové z roku 1926, kterou jsem našel ve sbírce historických knih o Daltonu. Jmenuje se „Vysvětlení daltonského laboratorního plánu“.

Pohled Helen Parkhurstové je někdy překvapivě současný.

„Musíme začít s tím, že vzdáme se té klamné domněnky, po řadu let uznávané, že děti se učí nerady. V minulosti jsme se soustředili na výklad látky. Bylo považováno za učitelovu povinnost dělat všechnu práci, a tudíž bylo na celý proces učení nahlíženo z pohledu učitelova. Tehdy nikdo nepomyslel na to, jak už to tak bývá, že jest možné podívat se dolů pod stroj a odtud toho mladého mechanika vytáhnout. Taktéž bylo potřeba zjistit, zda je plně vybaven rozumem vlastním, kterýžto nejen že dychtí po uplatnění, ale jenž by schopen byl, byla-li by mu dána příležitost, vyřešit problematiku svého vzdělávání mnohem lépe, než jsme toho schopni my.“

Podruhé, když jsem se zamýšlel nad současností daltonského plánu, to bylo v okamžiku, kdy jsem našel knihu „Příručka líného učitele“. Jejím podnázev jsem si vypůjčil jako nadpis tohoto článku.

Při práci s kolektivy učitelů na daltonských seminářích je pobízím, aby udělali krok zpět, aby změnili roli z vedoucího vzdělávacího procesu na jeho kouče. Role učitele by měla být rolí člověka, jenž umožňuje žákům řešit problémy. V této nově objevené knize autor prohlašuje:

„Kombinace samostatných žáků a líných učitelů je vynikající kombinací, o kterou by měla každá škola usilovat“.

Mohlo by to být napsáno Helen Parkhurstovou, kdyby dnes byla naživu.

Helen Parkhurstová byla svými názory na vzdělávání velice provokativní. Roku 1926 napsala:

„U daltonského plánu je učitelovou hlavní prací instruovat či učit odpovídáním na otázky jednotlivými žáky či skupinami žáků položenými“.

Povyšila dítě na centrum vzdělávání a odmítla ten starobylý způsob frontální výuky.

**MŮJ VZÁCNÝ PŘÍTEL Hans Wenke shrnuje daltonskou premisu většinou takto:**

**„Vše, co může udělat žák, nesmí dělat učitel“**

**Jedna z daltonských škol v Apeldoornu v Holandsku napsala tuto větu na vývěsku v hale školy.**

Nevěřím v reinkarnaci, ale není to náhoda, že Ian Gilbert píše:

„Možná kdybychom trávili méně času učením a dali studentům o trochu více času se učit, věci by se měly jinak. Nebo abych to lépe zformuloval, co kdybychom pracovali o něco méně a oni zase více?“

Helen Parkhurstová zformulovala podobný pohled na věc:

• „Kurikulum je mrtvé pro děti, nemá-li živou sílu. Musí mít chlapeckou a dívčí sílu. My tedy navrhneme, aby učivo, ať je jeho obsah jakýkoli, bylo dětem nabídnuto formou práce“.

• „Poukazuji na slovo 'LABORATORŮ', protože je to místo, kde

dítě zkoumá a zkouší dosáhnouti svého úkolu“.

• „Žáci učitele vyhledají, když je potřebují, takže učitel již nemá potřebu vyhledávat žáky“.

Ian Gilbert dále píše:

„Školy jsou plné oddaných a vášnivých učitelů, kteří dělají vše nezbytné k tomu, aby ze svých žáků dostali to nejlepší. Ale udělá-li učitel VŠE, co je nezbytné, co zbude pro žáka?“

Většinou radím učitelům, aby nedávali takové zadání, které detailně vyloží novou látku či problém, ale které naučí strategii, jak na to žáci mohou přijít sami.

A vezmeme-li v úvahu to, že dokonce téměř 20% žáků ve vašich třídách má vyvinutou verbálně-lingvistickou inteligenci, je jasné, že je lepší zachovat se jako líný učitel.

V tomto kontextu Helen Parkhurstová vysvětluje:

„Cílem učitelovým není vkládat žákům informace do hlavy tak, jak přikládá uhlí do pece, ale zkoumat jejich potřeby, aby učitelka zjistila, co může pro dítě udělat a co by měla vědět, aby mu pomohla ve vlastním bádání. Skutečně by mohla být popsána jako hostitelka, která pečuje o přání svých dětských hostů, žijíc s nimi v radosti a důstojně“.

Jinými slovy, žáci se více naučí, když je učíme méně. Tohle je pohled na Dalton v minulosti a současný pedagog Ian Gilbert to stejně zformuloval svými slovy.

Dalton, jako všechny druhy reformy školství, musí být strategií celého týmu učitelů, aby mohli společně vytvořit postoje žáků a pevnou pedagogickou strukturu školy.

Během seminářů a návštěv škol v cizích zemích jsme často konfrontováni se skutečností, že žáci mají

pouze určené „daltonské hodiny“.

„Daltonský plán je více sociologická nežli akademická záležitost. Měl by inspirovat k lepším osnovám a dožadovat se jich. Jeho cílem je změnit nejen část dne, ale celý školní den a také celou školu“.

Daltonské hodiny mohou být dobrým začátkem pokusu, ale musí

být začleněny do širší perspektivy vývoje školy. Pouze silná struktura managementu školy může zajistit důsledné sledování cílů.

Rozloučím se slovy lana Gilberta, která potvrzují hodnotu daltonského plánu:

„Šetří vám energii, ale také zapojuje žáky do procesu učení tak-

vým způsobem, který je motivační a efektivní, týká-li se jejich vlastních výsledků. Buďte tedy profesionálem, buďte oddaným učitelem, ale, v zájmu všech, buďte také líný a pamatujte, co praví eskymácké přísloví: „Když se zpotíš, zemřeš“.

## → Vedení a modernizace ve škole

[Nenea Begoña]

V žádné společnosti neexistuje diskuse o tom, zda je vzdělávání důležité nebo ne, protože každý je o tom pevně přesvědčen. Nebo alespoň to tak říkají. Je nezbytné dávat vzdělávání patřičnou pozornost a vzdělávat dobře. Ovšem možná že není úplně přesně jasné, co vzdělávání vyžaduje, proč a co by se mělo vyučovat.

Vzdělávání může být považováno za proces, který vede ke správnému vývoji lidských kapacit, jež jsou vzdělávacími procesy přeměněny na kompetence; na tomto úkolu se pracuje již od raného věku. Proto tedy my, vzdělávací instituce, musíme hodně dopředu přizpůsobit to, co jsme vždy dělaly, potřebám současné a budoucí společnosti. Tudíž by se dalo říci, že vzdělávání by mělo mít za cíl úplný rozvoj potřebných kompetencí k uspokojivému životu jednotlivců, aby se optimalizovaly přímé vztahy v kontextu života jedince a přítomnosti lidí, jejich přispění k vývoji společnosti a aby se dosáhlo požadovaného modelu.

Aby se tak stalo, máme v Begoñazpi Ikastola tři specifické návody jako strategickou definici našeho centra ve spojení – Mise, Vize a Hodnoty. Identita Ikastoly a projektu jsou spojeny v jejím vzdělávacím projektu.

Co se týká **Mise, Begoñazpi Ikastola** je vzdělávací institucí, která mluví jazykem Baskicka „Euskera“, což je místní jazyk. Je to škola, která je podporována diecézí Bilbaa, aby šířila Slovo Ježíše Nazaretského a nabídla studentům a jejich rodinám kvalitní a komplexní vzdělání, které je navíc inovativní a mnohojazyčné. Víťáme zde studenty od 2 do 18 let, vzděláváme je na čtyřech stupních: předškolním, základním, středním a vyšším odborném.

Podporujeme mnohojazyčné vzdělávání tak, že učíme některé předměty v angličtině jako doplněk výuky španělštiny, angličtiny a francouzštiny. Předměty, které jsou učeny v angličtině (2. stupeň ZŠ), jsou biologie a výtvarná výchova. Tím, že tak činíme, vybavujeme studenty ukončením vzdělávání s vysokou úrovní kompetence ve všech třech hlavních jazycích: baskičtině, španělštině a angličtině, ale také francouzštině.

Jsme také institucí, která je otevřená světu. Taková, která podporuje všestranně dobré chování, které respektuje ostatní národy

a kultury, což vychází ze znalostí a ocenění kultury našeho Baskicka.

Proto jsme také výjimeční **partnerstvími s ostatními vzdělávacími institucemi**. Rozvíjíme mnohá partnerství, nejen pro vzdělávací programy, ale také pro další potřeby naší školy. Během loňského školního roku jsme byli partnery 36 institucím:

- 20 institucí z Baskicka (diecézní centra a Ikastolas)
- 15 institucí z 10 evropských zemí (evropské projekty)
- 1 instituce z Ekvádoru (humanitární projekt: „Our Lady of Fatima School in Palenque“)

**V naší Vizi** říkáme, že si přejeme být velkou baskickou mnohojazyčnou vzdělávací institucí, která je ekonomicky udržitelná ve větší metropolitní části Bilbaa. Tím, že nabízíme vzdělávací možnosti, chtěli bychom být:

- Uznávaní jako výjimečné centrum
- Prostředníky slova Ježíše Nazaretského
- Inovativní a technologicky pokročilí
- Propojení s účastí všech

Spojením formálního a neformálního vzdělávání dosahujeme dobré vzdělávací výsledky u našich hlavních prostředníků, kteří tvoří vzdě-

lávací komunitu: studenti, rodiče, zaměstnanci a diecéze.

Abychom dali naší misi význam, Ikastola vyvinula **pokročilé kvalitní systémy** ve všech svých procesech, zejména v procesech vzdělávání a učení.

Výsledkem soustavného vylepšování jsou **edukačně inovativní a metodologicky klíčové projekty**, které v centru vyvíjíme. Během školního roku 2010/11 máme **více než 25 aktivních projektů**. Za jedny z nejvýznamnějších považujeme:

- Projekt soudržnosti formálního a neformálního vzdělávání.
- Projekt prvotních podnětů, který vychází z teorie Glenna Domana.
- Mnohočetná inteligence, vycházející z teorie Hawarda Gardnera.
- Projekt rozvoje emoční inteligence, jehož model rozšířil Daniel Goleman.
- Evropské projekty (výměnné pobyty studentů, Eurocamp, Projekt E-twinning).
- Projekt správy životního prostředí.
- Projekt implementace informačně komunikačních technologií do procesu učení.
- Projekt solidarity a spolupráce: „Our Lady of Fatima School“ (Palenque-Ecuador) – Begoñazpi Ikastola (Bilbao).
- Ocenění za solidaritu a odvážné hodnoty „Gazte Role Model Award“ pro studenty na našem

vyšším odborném programu. Aby se toto vše dalo uskutečnit, je velmi důležité, jaký **styl vedení a managementu má rada ředitelů**. Toho je dosaženo pouze vyškolením týmů managementu v následujících aspektech:

- Stanovení Mise, Vize a Hodnot dané organizace.
- Trénink personálu, stmelující velké množství učitelů, kteří vědí, jak organizovat třídu, proces učení a inovativní projekty produktivně, aby dosáhli výše uvedených cílů.
- Přepracovat naši infrastrukturu pracovní morálkou, která současně zjednoduší práci jednotlivců a změni školní prostředí, a také zlepši pracovní prostředí jednotlivců.
- Zvládnout proces učení, vyučování a projektů tak, aby se studenti mohli odklonit od svého sociálně rodinného stavu, což zapříčiní to, že každý student dosáhne nejlepších výsledků v rámci svého nadání, kapacit a kompetencí a bude sledovat svůj vývoj.
- Práce na rozvoji talentu nejen na úrovni studentů, ale i na úrovni učitelů.
- Starat se o dobré fyzické a psychické zdraví každého, který je se školou spojen.
- **Snažit se o to, aby vzdělávání říkalo něco těm nejdůležitějším – studentům, aby se zapojili do aktivit, které budou**

**nadále rozvíjet po řadu let. Aktivní účast a zosobnění otázek by mělo být cílem školy.**

Je podstatné, aby zaměstnanci pracující v našem centru, přijali **Hodnoty** naší školy, abychom byli jednotní ve vzdělávacím projektu, na kterém pracujeme.

### HODNOTY INSTITUCE

- Oddanost vzdělávacímu projektu Ikastoly.
- Respekt k těm, kteří vytvářejí vzdělávací komunitu.
- Oddanost našich zaměstnanců formou interních školení (jak učit kvalitně), kde se soustavné zlepšování stává každodenní záležitostí, abychom dosáhli dokonalosti.
- Přijetí zodpovědnosti za přidělené úkoly.
- Týmová práce jako základ organizace práce a vzdělávání.
- Jednat důsledně a rozumět tomu, že dobře vykonaná práce je důležitá.
- Empatie k evangelickým a demokratickým hodnotám, tudíž podpora tvorby božího království.

Nepochybně **INOVATIVNÍ A SOUSTAVNÉ ZLEPŠOVÁNÍ** učebního procesu a neustálé přizpůsobování se potřebám studentů musí být ve škole přítomno. Abychom tak učinili, je nezbytné být podporováni managementem školy a stát se příkladem ostatním.

## → Leadership and innovation at School

[Nenea Begoña]

There is no debate on whether education is important or not in any society as everyone has already been convinced of this. Or, at least, that is what they state. It is vital that we pay due attention

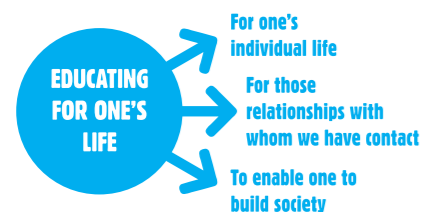
to education and educate well, of course. However, perhaps things are not clear when specifying exactly what teaching entails, nor what one should teach for.

In depth, education can be seen

as the process which leads to the correct development of people's capacities by turning these into **competences** by means of an educating process, undertaking this task from an early age. Therefore,



we, teaching institutions have a great feat ahead of us; adapt what we have always done to current and future society's needs. Therefore, one could say that education should have the full development of the necessary competences for a satisfactory individual life as an objective, to optimize direct relations in the context of one's life and for people's presence in society to contribute to the evolution of society to reach a desired model.



To do so, at Begoñazpi Ikastola, we have three specific guidelines as a strategic definition of our centre in the testimonies of Mission, Vision and Values. The Ikastola's identity and project are brought together in the **Ikastola's Educational Project**.

Regarding **Mission, Begoñazpi Ikastola** is a teaching institution which uses the language of the Basque Country "Euskera" as its vernacular language. It is a school which is promoted by the Diocese of Bilbao in order to transmit Jesus of Nazareth's Word and offer students and their families quality, comprehensive education which in addition, is innovative and multilingual. We welcome students aged 2 to 18 years of age, educating them from the stages of Infant, Primary, Secondary and Post-compulsory Secondary Education.

We promote multilingual education by teaching some of our subjects in English, in addition to the Spanish, English and French languages. The subjects which are taught in English from the age of 8 (2nd cycle of Primary Education) are: Science and Art English. By doing so, we aid our students to

finish their studies with a high level of competence in the three main languages: Basque, Spanish and English as well as French.

Moreover, we are an institution which is open to the world. One which promotes inclusive behaviour which is respectful towards other peoples and cultures, all of this originating from the knowledge and appreciation of our Basque Country's culture.

Our **partnerships with other teaching institutions** are therefore another of Begoñazpi's key distinctions. There are numerous partnerships which are developed, not only for our educational programmes, but for other needs of the institution as well. For instance, during last year's school year we maintained partnerships with 37 teaching institutions:

- 20 institutions from the Basque Country (Diocese Centres and Ikastolas)
- 15 institutions from 10 European countries (European Projects)
- 1 institution from Ecuador (Solidarity Project: Our Lady of Fatima School in Palenque)

In our **Vision**, we state that we wish to be a large, Basque, multilingual educational institution, which is economically sustainable in the Greater Metropolitan Area of Bilbao. By offering our educational options we aim to be:

- Acknowledged as an Outstanding center
- A transmitter of Jesus of Nazareth's Word
- Innovative and technologically advanced
- Participatory

By bringing together Formal and Non-formal education, we achieve good educational results and the satisfaction of the main agents who make up our Educational Community: Student body, Parents, Staff, and Diocese.

To give meaning to our vision, the Ikastola has developed **advanced quality systems** in all its processes, and especially in its learning-teaching processes.

A result of continuous improvement is the **educational innovation and methodological key** projects which are developed at the centre. During the 2010/11 school year, we have **more than 25 active projects**. We point out the following among the most relevant ones:

- Formal and Non-formal Education Cohesiveness Project.
- Early Stimuli Project based on Glenn Doman's theory.
- Multiple Intelligence, based on Howard Gardner's theory.
- Emotional Intelligence Development Project, model spread by Daniel Goleman.
- European Projects (Student Exchange, Comenius, Eurocamp, E-twinning Project).
- Environmental Management Project.
- Information Communication Technology Implementing Project within the teaching learning processes.
- Solidarity and Collaboration Project: Our Lady of Fatima School (Palenque-Ecuador) – Begoñazpi Ikastola (Bilbao).
- Award for Solidarity and Enterprising Values "Gazte Role Model Award" for Post-compulsory Secondary Education students.

To carry all this out, **management style and the leadership which the Board of Directors** has over the Educational Institution is important. And this is only attained by means of the training of the management teams in the following aspects:

- Establish the Organisation's Mission, Vision and Values.
- Train the staff, consolidating a large number of teachers who know how to manage (class-

room, learning processes and innovation projects), in a productive way in order to achieve the above stated aims.

- Redesign our infrastructure with work ethics which both ease one's work and change school ambience as well as manage one's work environment.
- Manage the learning-teaching processes and projects to deviate the dependency of student results from his/her sociofamily status, therefore resulting in that each student obtain the best result he/she can in regards to his/her capacities and competences and follow their progress.
- Work towards blossoming one's talents not only at student level but also at teacher level.
- Foster the physical and emotional well-being of everyone

involved at the school.

- **Strive so education says something to its main protagonists – students – that they get involved in an activity which will take up many years of their lives. Active participation and the personalization of answers should be the school's aim.**

It is of essence that all the staff who work at our centre take on the Institution's **Values** as this way, we will be coherent with our Educational Project for which we work.

#### INSTITUTION'S VALUES

- Commitment with the Ikastola's Educational Project.
- Respect for all those who make up the Educational Community.
- The commitment of our staff, through in-service training to teach quality education where continuous betterment becomes a day-to-day event in

order to achieve excellence.

- Assume responsibility for designated tasks.
- Teamwork, as the basis of educational and work organisation.
- Act rigorously, by understanding that to be the result of work well-done.
- Empathy towards evangelical and democratic values therefore enhancing the making of the Kingdom of God.

It is a sine que non condition that there exist **INNOVATIVE CULTURE AND CONTINUOUS IMPROVEMENT** within the learning teaching process and a constant adaptation to the student's needs within the Institution. To do so, it is vital that this be fostered by the institution's management and it be a set example to follow.

## → History must not be old fashioned [ROEL RÖHNER]

When I entered the classroom of group 6, the children just started to store their assignment material they had used in the previous lesson.

I have the favour to do a so called '0-measurement' in order to coach the school later on their way to the official Dalton predicate.

One girl at a table group in the back of the classroom invited me to sit down next to her at an empty table.

"Please, can my helping hands distribute the history books now?," the teacher said.

No response. My young hostess next to me chugged: "Last year she worked in Kindergarten".

After a repeated call to the helping hands someone answered that in group 6 the class managers are responsible for the distribution.

"But still you are my helping hands, aren't you?" refuted the

teacher and our eyes crossed.

For me the crucial phase had yet to dawn. With what kind of creative instructional design the teacher should take these children with her to the period of the Middle Ages?

"Boys and girls lets start at page 32". Most of the children couldn't hide their boredom and someone in my table group noted that history is so dull.

Why don't teachers realize that we live in a decade in which some children in the age of 10 know exactly what happened in the Middle Ages. At home they discovered in a three-dimensional way this period while playing The Age of Empires. And probably some of them have seen more details than the teacher can find in the teachers manual.

A history lesson is not a dis-

guised reading lesson, and in this case even a bad one.

History lessons, in many cases, are still based on the reference frame of the teacher. The way they were educated in history in the past causes the lack of motivation to change the attitude. Some teachers like to demonstrate their own knowledge with the effect that pupils only have to listen the whole lesson hour. Others need the books and the manual to go through the facts.

Children nowadays want to be active and like to take own initiatives. It is not so complicated to motivate them if the teaching strategy suits their interest.

Schools are populated now by the "Homo Zappiens". Let children use The Age of Empires to give an introduction of the special historical period themselves.

My young hostess also got a turn to read a piece of the text from the history book. She did it with great intonation and I gave her a compliment for it when she finished.

As I often say, it is good that children know that the remote control doesn't work in school, some teachers would be zapped away before they realize.

Two months later the same group 6 worked with much enthusiasm at parts of the next historical period by making a board game with question cards.

## → Dějepis nesmí být staramódní [Roel Röhner]

Když jsem vstoupil do třídy páťáků, děti si právě ukládaly úkoly, na kterých pracovaly předchozí hodinu.

Mám to potěšení dělat takzvané „hodnocení 0“, abych poté dále vedl školu na cestě k oficiálnímu daltonskému titulu.

Děvčátko u skupiny stolků vzadu mne pozvalo, abych si k nim přisedl.

„Prosím, mohli by teď mí pomocníčci rozdat učebnice dějepisu?“, řekla paní učitelka.

Žádná odezva. Mladá hostitelka vedle mne se pousmála: „Vloni pracovala ve školce“.

Po opakovaném požádání o pomocníčky někdo odpověděl, že v páté třídě jsou za rozdávání učebnic zodpovědní předsedové třídy.

„No ale jste přece stále moji pomocníčci, nebo ne?“, odvětila učitelka a v tu chvíli se naše oči setkaly.

Jak kreativně by měla učitelka

provést děti obdobím středověku? „Děvčata a chlapci, otevřete si učebnice na straně 32“. Většina dětí ani nemohla zakrýt nudu a někdo ve skupině u mého stolku dodal, že dějepis je pitomost.

Proč si učitelé neuvědomí, že nyní žijeme v desetiletí, kdy některé děti ve věku 10ti let ví naprosto přesně, co se událo ve středověku. Doma již objevily trojrozměrný pohled, když hrály The Age of Empires. Pravděpodobně také viděly více detailů, nežli může učitel najít ve své příručce.

Hodina dějepisu není maskovanou hodinou čtení a v tomto případě dokonce špatnou.

Hodiny dějepisu, v mnoha případech, jsou stále založené na referenčním rámci jejich učitelů. Způsob, jakým byli sami vzdělávání v minulosti, zapřičiňuje nedostatek motivace ke změně tohoto přístupu. Někteří učitelé rádi ukazují své znalosti tak, že žáci jsou nuceni poslouchat výklad celou

hodinu. Jiní potřebují knihy a encyklopedie, aby si prošli fakta.

Dnešní děti však chtějí být aktivní a převzít iniciativu. Není tak těžké je motivovat, pokud je strategie učení v souladu s jejich zájmy.

Školy jsou osídlené "Homo Zap-piens". Nechme děti použít The Age of Empires, aby si ukázaly základ historického období sami.

Má mladá hostitelka také přišla na řadu, aby přečetla kousíček textu v učebnici dějepisu. Přečetla to se vzorovou intonací a já jsem jí složil kompliment, když skončila.

Jak často říkám, je dobře, že děti ví, že dálkové ovládání ve škole nefunguje, někteří učitelé by byli vypnuti dříve, než by si to stačili uvědomit.

O dva měsíce později pracovala stejná skupinka páťáků s velkým nadšením na části dalšího historického období výrobou deskové hry s otázkami.

## → Policy of quality in education and class consultation by peers [Hans Wenke]

From the Dalton philosophy it makes perfect sense that schools are responsible themselves for the monitoring and the improvement of the quality of their Dalton education. The point is specifically the teaching strategy in the interac-

tion processes between pupils and teachers, among pupils and among teachers.

Regarding quality assurance it is basically about two things; "do the good things" "do the good things good"

But what are the good things? Regarding the teacher's behaviour and good Dalton education Röhner and Wenke developed and instrument based on the so-called kernel competences.

### Kernel competences for a Dalton teacher

Try to find five kernel competences from your daily practice in each category. Start to write each competence with I.

#### In our school we give the pupils responsibility

- A1 I let children work outside my direct view.
- A2 I give children the possibility to take own initiatives.
- A3 I learn children to handle freedom and evaluate this process.
- A4
- A5

#### In our school we stimulate the pupils to work independently

- B1 I learn children to be critical about their own work.
- B2 I give clear but short instruction.
- B3 I use delayed attention during the period of independent work.
- B4
- B5

#### In our school we stimulate co-operation between pupils

- C1 I organize a model in which children learn to work with others.
- C2 I learn children the difference between working together and co-operative learning.
- C3 I create assignments in which children must co-operate.
- C4
- C5

#### In our school we apply forms of differentiation

- D1 I recognize and accept differences between children.
- D2 I create assignments on different levels.
- D3 I take different learning styles into account and let them work concerning this.
- D4
- D5

#### In our school the teacher can work in a team

- E1 I stick to the agreements we made in the team of teachers.
- E2 I ask my colleagues for help and advice
- E3 I visit regularly the lessons of my colleagues and I have colleagues regularly in my classroom
- E4
- E5

What always strikes in the daily practice, the peer class consultation is rarely the issue.

The argument of the ignorance is very often "No time for it", or "This cannot be made in our school". In

this way a very effective instrument for improvement is overlooked.

It has to be said that peer class consultations are perfectly suitable within the frame of the **Learning School** (Peter Senge).

"Employees learn from- and with each other"

An example. The practical action in the frame of the Dalton vision, delegation of responsibility to the pupil, is very

difficult for many of the teachers. In the traditional classical education the pupils are only the performers of the things the teacher entrust them: after instruction of a part of the curriculum, the concrete assignment follows. This is the way the teachers are trained and in the same way they were educated themselves.

Realizing Dalton the teacher has to transcend his own culture, has to transfer his own domination to the pupil.

But is clear that some teachers have more problems with it than others. In such concrete situations it isn't logical to ask the help of experts from outside the school. It is much more effective to use the expertise in the own school, one helps each other to broaden the professionalism.

By peer class consultation the target is to enrich ones own expertise by this co-operation. In addition to this the positive element of the team progress must be mentioned.

The peer consultation can also be used regarding other aspects of quality assurance: interactive teaching, the direct instruction model, formulating good questions the use of the digital board.

But peer consultation can develop spontaneous from own considerations between two colleagues. Both like two learn from each other.

Some aspects has to be taken into account.

- These colleagues must have the same kind of status.
- These colleagues must have the same kind of main task (group teacher)
- It has to be a mutual process, counselling questioner and counselling helper must change roles.
- It is always targeted: solving work problems.

Very often it is assumed that peer consultation has to grow spontaneously "bottom up". This is not necessary, it can be also a "top down" policy.

But basically it should be voluntary. It is about learning from each other, and learning can never be forced.

Peer consultations are non committal and always based on a cycle of activities.

**Peer consultation should not be confused with other consultation methodologies:**

**Consultation:** Consultation is a method aimed on the solving of a problem. So consultation is a short term process. It isn't mutual and participants are not equivalent.

**Coaching:** In coaching the individual support by an expert is relevant. This is obviously not mutually.

**Mentoring:** Mentoring is guidance, based on a hierarchical relationship.

**Example:** senior teacher – junior teacher.

**Intervision:** Intervision is not focussed on the solving of problems but on reflection of the own functioning.

**Supervision:** Supervision is a process-oriented form of learning, with always an hierarchical relationship. (Expert or supervisor)

**The following model for peer consultation can be used:**

1. Preliminary discussion (what is the target)
2. Observation during class visit (making short notes)
3. Processing and analyses of the observation (the peer in the role as 'mirror')
4. Reflection; giving and getting feedback (be careful for the lost of time between observation and reflection)

5. Evaluation of the cycles of activities (what are the revenues?)

6. Preparation of the next cycle of activities (same participants or better a change?)

**Advices for giving feedback:**

- Feedback should cover the observed or assignable behaviour
- Feedback must be specific. As concrete as possible.
- Feedback about not relevant issues should be omitted.
- Feedback has to be formulated in such a way that the other is invited to react.

**Advices for receiving feedback:**

- Never go defensive. The receiver must be sure that feedback has a constructive background.
- Indicate that you understand the feedback. A short summarizing of the things that have been said is a good way.
- The acceptance of the feedback doesn't mean automatically that you totally agree with it. Of course this must be clear for the other party too. It is good to realize that the choice to accept the feedback and to convert it into practical action, always must be in the hands of the counselling questioner. Forced change is out of the question.

**Possible pitfalls:**

- The instrument of peer consultation should always be embedded in the school policy. If it is not an integral part of the policy planning, the risk is that it gets bogged down. Than It only will effectuated accidentally between friendly colleagues.
- In some cases, when the pedagogical climate in the school is not strong enough, or when peer consultation is forced by the management, there will grow an atmosphere of "peer review". And this creates tensions, which

can never be the aim. Finally an anecdote (Peters and Wetzels 1997)

"A man, who lost the keys of his house, is searching during the late evening on the ground in the light

of a street lantern. A policeman who passed asked him what he was doing. The man said: "I lost my key". "Where have you lost it?" the policeman asked. The man pointed at a very dark place somewhere further

and says: "Over there". "But why are you searching here?" the policeman asked him. "Because here is the light" the man answered.

The morality is clear. In many cases it is better to search for the

→ **Wie eine Dalton-Schule in Ungarn entsteht?**

[L. DIKO TAR]

Im Schuljahr 2001/2002 begannen wir in Györszemere (Ungarn) nach dem reformpädagogischen Unterrichtskonzept von Helen Parkhurst zu unterrichten.

Vom Anfang an haben wir gute Erfahrungen in den Klassen, in denen wir nach dem Daltonplan unterrichten.

Nach den positiven Erfahrungen stellt sich die Frage, wie dieses reformpädagogische Konzept gleichzeitig in mehreren Klassen mit der gemeinsamen Arbeit mehrerer Lehrer existieren kann und wie man dieses Konzept Schritt für Schritt in der Sekundarstufe einführen kann.

In diesem Artikel möchte ich kurz

den Weg vorstellen, wie wir unsere schulische Dalton-Strategie aufgebaut haben. Ich muss aber betonen, unsere Arbeit ist nie fertig: es gibt immer neue Initiativen, Methoden und Ideen, durch die unser Konzept ergänzt werden kann.

PreDalton-Phase (verwirklicht)

I. Phase (verwirklicht):

Ein Lehrer in einem bestimmten Gegenstand in einem Jahrgang  
Ein Lehrer in einem bestimmten Gegenstand

II. Phase (verwirklicht):

Mehrere Lehrer in bestimmten Gegenständen in einem Jahrgang  
Mehrere Lehrer in bestimmten Gegenständen

III. Phase (teilweise verwirklicht):

Ein gesamtes Klassenteam

IV. Phase (steht vor uns):

Das gesamte Schulteam

**PreDalton-Phase**

Diese Phase ist für vier- bis achtjährige Kinder geeignet, die das Lesen noch nicht als Kernkompetenz beherrschen.

Da die meisten Kleinkinder nicht oder nicht zuverlässig lesen können, werden die Aufgaben bzw. Tätigkeiten durch Symbole und Tagesfarben dargestellt.

„Action Guide“ besteht aus sechs oder acht Fotos bzw. Zeichnungen

und entwickelt die Kommunikationsfähigkeit der Kinder, da sie zuerst die Aufgabe verbalisieren müssen.

**I. Phase**

Der Vorteil dieser Phase ist, dass sich die Schüler schrittweise an die neue Arbeitsform gewöhnen können. Die Wahlfreiheit in der Sozialform der Arbeit, in der Auswahl des Lernorts oder in der Lösungsrei-

henfolge der Aufgaben sind für die Kinder Nova, und sie müssen erlernen ihre Freiheit wahrzunehmen. Der Nachteil dieser Phase ist, dass der herrkömmliche Unterrichtsrahmen nicht aufgelöst wird, also kann das effektive Zeitmanagement von den Lernenden nicht angewandt werden.

Mindlab ist ein innovatives Programm für die vier- bis vierzehnjährigen Kinder. Durch interessante

Action Guide  
Symbolkarten/Tagesfarben

Mindlab  
Kooperatives Lernen

Kooperatives Lernen  
Mind Mapping

Differenziertes Lernen  
Mehrfache Intelligenzen

Gemeinnützige Organisation:  
Ungarischer Dalton Verein

Spiele werden die sozialen und emotionalen Begriffe den Kindern erkannt. Die Spiele sind die Katalysatoren in der Erlernung der gedanklichen, gesellschaftlichen und emotionellen Fähigkeiten. Mindlab macht das Lernen durch die Spiele unterhaltsam. Mindlab hilft den Kindern die wichtigsten Fähigkeiten zu erlernen, zu entwickeln und auch in ihrem Leben zu verwenden.

### II. Phase

Unterrichten mehrere Lehrer nach dem Daltonplan, haben die Schüler die Möglichkeit das dritte Dalton-Prinzip, das Zeitmanagement, in der Praxis zu erlernen und anzuwenden. Bei der Arbeit hilft es, wenn die Schüler sich über ihren Fähigkeiten im Klaren sind, dann können sie die ihnen zur Verfügung stehende Zeit optimal einteilen.

Die Lehrer können dem Lernenden verschiedene, getrennt zusammengestellte Pensum geben; können aber auch ein Pensum für einen bestimmten Termin gemeinsam zusammenstellen.

### III. Phase

Wenn das ganze Klassenteam einer Klasse nach dem Daltonplan unterrichtet, haben die Lernenden noch mehr Freiheit und Möglichkeiten zur Selbständigkeit, und sie müssen mit ihrer Zeit gut wirtschaften. Sie eignen sich die Fähigkeit des „fächerübergreifenden“ Denkens an. Die Organisation in dieser Phase verlangt von den Lehrern sowohl Kooperationsfähigkeit als auch Kompromissfähigkeit.

### IV. Phase

Das Lehrerteam bestimmt gemeinsam die Durchleistung jeder

Klasse, also die Menge der Arbeit für einen Monat. Die Aufgabe des Lehrerteams ist den Schülern die Änderungen in der Organisation der Arbeit zu erklären.

Der Stundenplan und die Glocke sind nicht mehr nötig, weil die Schüler für die optimale Nutzung der Freiarbeitsphase persönlich verantwortlich sind.

Die Schüler wirtschaften ihrer Zeit je nachdem, wem welcher Gegenstand Schwierigkeiten bereitet.

Unser Lehrerteam ist davon überzeugt, dass ein fast hundertjähriges reformpädagogisches Konzept – Helen Parkhurst's Daltonplan – dafür geeignet ist, Lösungen auf die heutigen Probleme der Schule und dadurch auch der Gesellschaft anzubieten.

si děti vědomy svých schopností a vy tak můžete optimálně využít a rozdělit čas, který máte k dispozici. Učitelé mohou uložit různé oddělené a sestavené úkoly a zároveň mohou společně sestavit úkol na určitý termín.

### 3. fáze

Pokud jednu třídu vyučuje celý tým podle Daltonského plánu, mají žáci ještě více volnosti a možností k samostatnosti a zároveň musí umět dobře hospodařit se svým

časem. Tímto způsobem si také osvojí schopnost myšlenkově přehledovat různé předměty. Tato fáze vyžaduje od vyučujících nejen nutnost spolupráce ale také schopnost kompromisu.

### 4. fáze

Tým pedagogů společně určí průměrný výkon třídy tedy také množství úkolů na jeden měsíc. Jejich úkolem je také vysvětlit žákům případné změny v organizaci práce. Rozvrh hodin a zvonění již

není nutné, protože děti jsou samy zodpovědné za optimální využití dané časové dotace, kterou využívají podle toho, jak který předmět jim dělá potíže.

Náš učitelský sbor je přesvědčen o tom, že téměř stoletý reformě-pedagogický koncept – Daltonský plán Heleny Parkhurstové – je určen k řešení současných problémů škol a tím nabízí řešení také pro celou společnost.

## → Jak vznikne Daltonská škola v Maďarsku?

[Lolko Tar]

Ve školním roce 200/2002 jsme začali v Györszemere /Maďarsko/ vyučovat podle reformního konceptu Heleny Parkhurstové. Na začátku jsme měli velmi dobré zkušenosti ve třídách, ve kterých jsme podle Daltonského plánu vyučovali.

Po těchto pozitivních zkušenostech vyvstala otázka, jak může fungovat tento reformní koncept současně ve více třídách se společnou prací učitelů a jak lze tento koncept postupně krok za krokem zavést na druhém stupni.

V tomto článku bych ráda krátce představila cestu, jakým způsobem, byla vybudována naše školní Daltonská strategie. Musím ale podotknout, že naše práce rozhodně není u konce, protože se neustále objevují nové iniciativy, metody a myšlenky, kterými lze tento koncept doplňovat.

### MODEL ZAVEDENÍ DALTONSKÉHO PLÁNU Pre-daltonská fáze

Tato část je určena dětem ve věku 4–8 let, které ještě neovládají čtení jako základní kompetenci. Protože většina malých dětí neumí číst vůbec nebo jen málo, jsou úkoly, resp. činnosti znázorněny symboly a denními barvami.

„Akční průvodce“ se skládá ze 6 nebo 8 fotografií resp. nákrešů a rozvíjí komunikační schopnosti dětí, které musí daný úkol nejdříve verbalizovat.

### 1. fáze

Předností této fáze je postupné přivýkání žáků na nové pracovní formy. Možnost volby způsobu práce, místa nebo pořadí úkolů je pro děti naprosté novum a musí se naučit tuto volnost přijímat. Ne-

výhodou je, že tradiční vyučovací rámec nebyl zrušen a tak nemůže být dětmi efektivně využit časový rozvrh.

Minilab je inovativní program pro děti ve věku 4 až 14 let. Pomocí zajímavých her se seznamují se sociálními a emocionálními pojmy. Tyto hry jsou katalyzátorem v učení mentálních, společenských a emocionálních schopností. Díky těmto hrám je Minilab pro děti velmi zábavný a zároveň pomáhá při učení a rozvoji nejdůležitějších schopností, které mohou použít v běžném životě.

### 2. fáze

Pokud podle Daltonského plánu vyučuje více učitelů, mají děti možnost využít a použít v praxi třetí Daltonský princip – časový rozvrh. Při práci velmi pomáhá, pokud jsou

# INVITATION

BRNO

MAY 3. 2011

ZŠ Husova



We kindly invite you  
to join the  
15th International  
Dalton Conference



see:

[www.daltoninternational.org](http://www.daltoninternational.org)

Contact person:  
[vmoskvan@chalabalova.cz](mailto:vmoskvan@chalabalova.cz)



Dalton International  
Czech Dalton Association



## → Podmínky pro udělování certifikátů ČESKÁ DALTONSKÁ ŠKOLA a DALTONSKÝ UČITEL [AČDŠ Asociace českých daltonských škol, Husova 17, Brno]

### A. Samostatné mateřské školy

- Členství školy jako instituce v Asociaci českých daltonských škol.
- Zavedení modelu daltonského plánu v celém profilu školy
  - dodržování daltonských principů ve výchovných programech a v pedagogické praxi
  - uplatňování daltonských zásad ve výchovných činnostech, v didaktických postupech
  - pravidelné využívání daltonských nástrojů
  - uplatňování daltonských principů v týmové práci pedagogických pracovníků.
- Specializovaný výcvik daltonských učitelů absolvovalo nejméně 75% pedagogických pracovníků školy.
- Výsledky sebehodnocení školy pomocí manuálu „Daltonská způsobilost AČDŠ“ byly v průměru nejméně uprostřed hodnotící škály.
- Škola umožní pozorování a konzultace s metodikem AČDŠ. Výsledky pozorování a hodnocení metodikem AČDŠ jsou pozitivní. Metodik doporučí sledované škole udělení statutu „Daltonská škola AČDŠ“.

### B. Základní školy

- (včetně základních škol s integrovanou MŠ)
- Členství školy jako instituce v Asociaci českých daltonských škol.
  - Zavedení modelu daltonského plánu nejméně na jednom celém stupni ZŠ
    - dodržování daltonských principů ve výchovných programech a v pedagogické praxi
    - uplatňování daltonských zásad ve výchovných činnostech, v didaktických postupech
    - pravidelné využívání daltonských nástrojů
    - uplatňování daltonských principů v týmové práci pedagogických pracovníků.
  - Specializovaný výcvik daltonských učitelů absolvovalo nejméně 75% pedagogických pracovníků školy odpovídajícího stupně školy.
  - Výsledky sebehodnocení školy pomocí manuálu „Daltonská způsobilost AČDŠ“ byly v průměru nejméně uprostřed hodnotící škály.
  - Škola umožní pozorování a konzultace s metodikem AČDŠ. Výsledky pozorování a hodnocení metodikem AČDŠ jsou pozitivní. Metodik doporučí sledované škole udělení statutu „Daltonská škola AČDŠ“.

### C. Daltonský učitel

- (pracující samostatně na své škole)
- Uplatňuje ve výuce své třídy nebo svých předmětů daltonské principy.
  - Dodržuje daltonské zásady.
  - Účastní se aktivně daltonských vzdělávacích akcí a výcviků AČDŠ.
  - Uplatňuje daltonské principy při výměně zkušeností i materiálů s kolegy na své i partnerských školách.
  - Po dosažení potřebných kompetencí se aktivně podílí na lektorských aktivitách AČDŠ.

Certifikát samostatného daltonského učitele neopravňuje školu, na níž učitel působí, k udělení statutu daltonské školy.

### CERTIFIKOVANÉ ŠKOLY

- ZŠ Husova, Brno
- ZŠ Chalabalova, Brno
- MŠ Jihomoravské náměstí, Brno
- ZŠ Křídlovická, Brno

- ZŠ Masarova, Brno
- ZŠ Mutěnická, Brno
- MŠ Neklež, Brno
- ZŠ Nové Město na Moravě

- ZŠ Přemyslovo náměstí, Brno
- ZŠ a MŠ Rájec Jestřebí
- ZŠ Benešova, Třebíč



- Complexe Socio Educatif « Espérance Laïque »  
Cycles: Préscolaire - Élémentaire - Moyen Général - Secondaire  
Autorisation Ministérielle n° 000624/ ME/ DC/ DEP du 06 février 2003

I. Information - Direction - Documentation  
ADRESSE DIRECTION

Face théâtre de verdure - Grand Mbao  
Tél : (00221) 33 870 04 69/ (00221) 77 571 69 66  
BP : 22 577 Dakar-Ponty (Sénégal)  
Email : Esperance.laïque@gmail.com ou nestornad@yahoo.fr

Faites connaissance avec le C.P.E.L./ C.P.E.S.E

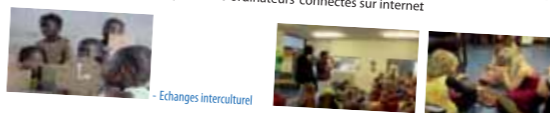
« Pour que chaque enfant en difficulté s'épanouisse et ait accès à l'école et y reste. »



Au niveau national, partenaire de l'Association Ngaary Law, du Groupement des Enseignants pour la Promotion de l'Éducation Laïque au Sénégal, de la Mairie d'Arrondissement de Grand Mbao, du Ministère de l'Éducation du Sénégal, du Ministère de l'Alphabétisation et des Langues Nationales, de Jctis de Mbao, de l'Association Culturelle et Sportive de Mbao, de l'APE (Association des parents d'élèves) de Mbao.

ACTIVITES : ECHANGES INTERCULTURELS ET PEDAGOGIQUES AVEC L'ECOLE DE TWIJN

Le C.P.E.S.E. S c'est aussi des échanges inter culturels entre les enfants de l'école primaire Dalton de base étatique De Twijn d'Utrecht - Pays - Bas et nos enfants. L'objectif est de favoriser l'ouverture culturelle des enfants du Nord et du Sud par des échanges multiformes. Après cinq (5) ans d'échanges fructueux, et grâce à cette collaboration le C.P.E.S.E a bénéficié de l'acquisition d'une bibliothèque et d'une salle informatique équipée de 10 ordinateurs connectés sur internet



Le C.P.E.S.E. S c'est aussi dans le cadre des échanges interculturels des visites d'étude/découvertes d'enfants et parents Néerlandais de l'école partenaire De Twijn de Utrecht au Sénégal (décembre 2008), et la visite des enfants et parents Sénégalais du CPESE S aux Pays -Bas en Mars 2009.

Ces deux visites mutuelles ont permis de renforcer considérablement l'échange interculturel, et leur réussite a permis d'ouvrir de nouvelles perspectives comme l'éducation Dalton.



Le C.P.E.S.E. S c'est aussi l'introduction des systèmes d'enseignement mondiaux en dehors du quantum horaire national. L'introduction du Système Dalton, l'initiation aux langues étrangères (Anglais, Espagnole), l'introduction de l'informatique dans les enseignements sont actuellement en cours.



## Dalton Education in Senegal

Soit un total de 4 739 enfants pris en charge pour leur éducation scolaire et leur réinsertion depuis sa création. Ces différents jeunes ont bénéficié d'une prise en charge éducative et d'une formation alternative en sport, en éducation culturelle et artistique, en éducation environnementale, en éducation à la citoyenneté à la laïcité, aux droits des enfants et aux droits de l'homme.



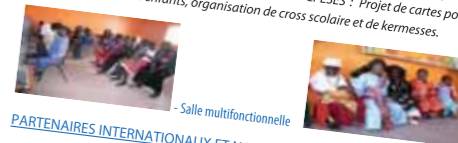
LES ACQUIS DE LA COOPERATION INTERNATIONALE

Le C.P.E.L. c'est l'ouverture d'un espace culturel, d'une bibliothèque, d'une salle informatique connectée sur internet au niveau du Complexe de Grand Mbao en faveur des enfants accueillis et de leur sensibilisation sur les problèmes de l'environnement, du réchauffement climatique, du développement durable et à leur ouverture sur le monde.



Bibliothèque et salle informatique

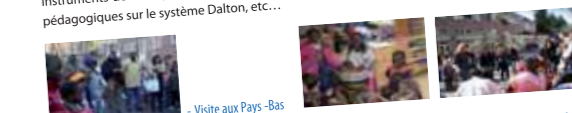
Le C.P.E.S.E.S en collaboration avec de la Fondation Wilde Ganzen via ICCO, a construits en août 2006 une classe et deux (2) bureaux. Une part de ce financement a été acquise par des actions des enfants de l'école Dalton De Twijn d'Utrecht et du CPESES : Projet de cartes postales à Noël, vente de peinture des enfants, organisation de cross scolaire et de kermesses.



PARTENAIRES INTERNATIONAUX ET NATIONAUX

Le C.P.E.S.E. S est également au niveau international partenaire d'ICCO - Pays - Bas (partenariat qui a pris fin ce juillet 2010), de la Fondation Paul Tensen des Pays -Bas (qui soutient quelques enfants issus de familles pauvres en subventionnant leurs trousseaux scolaires pour 500 Euros par année). Partenaire de Dalton International (soutien réseau webcam class). Partenaire de De Twijn d'Utrecht échange Dalton, échanges interculturels et action scolaires sur l'environnement.

Le C.P.E.S.E.S c'est aussi l'élargissement du programme d'échange interculturel avec les enfants Néerlandais par une plus large diffusion des différences culturelles, et un échange plus concret basé sur les visites culturelles entre les deux peuples. Un accent très particulier sera mis sur la musique, les instruments de musique traditionnels, la danse, le théâtre, les contes, échange sur internet, échanges pédagogiques sur le système Dalton, etc...



Le C.P.E.S.E.S a été primé par Dalton International à Brno (République tchèque) le 04 mai 2010 pour la réussite de la première phase son plan d'introduction des méthodes Dalton et de sa vision Dalton pour l'Afrique.



CARACTERE SOCIAL DU CPEL

Le C.P.E.L. c'est aussi un partenariat avec La Mairie d'Arrondissement de Grand Mbao. Ce partenariat a permis aux enfants de Grand Mbao issus de familles défavorisées ou à revenus modestes de bénéficier de bourses d'études totalement prises en charge par Le C.P.E.L. Ainsi, 90 enfants de 2 à 17 ans dont 52 filles et 38 garçons ont bénéficié de ces bourses pour l'année scolaire 2006/ 2007, et 820 enfants depuis sa création. Un comité de gestion des cas sociaux composé de la Mairie, de l'Association des parents d'élèves, des chefs coutumiers et religieux de Mbao, et le C.P.E.L. gère cet aspect important. Pour l'année scolaire 2009/2010 30% de l'effectif total du centre est constitué par les cas dits sociaux. Et un accent particulier est mis sur la promotion de la scolarisation des filles.

Le C.P.E.L. c'est 260 enfants candidats présentés au CFEE (Certificat de Fin d'Études Élémentaire) dont 206 enfants Admis (es) depuis sa création, Soit un pourcentage de 79,23 %. Et 219 enfants candidats au BFEM (Brevet de Fin d'Étude Moyen) dont 93 enfants Admis (es) depuis sa création. Soit un pourcentage de 42,46%.

# Daltonplan

Das Unterrichtsmodell, das Helen Parkhurst entwarf, inspiriert nach wie vor Lehrer und Lehrerinnen. Es hat sich herausgestellt, dass sich der Daltonplan nicht nur in den Niederlanden, sondern auch in vielen anderen Ländern der Welt nahtlos an die heutige Gestaltung von Unterricht und Lebenswelt Schule anschließt.

Die Forderung, die individuellen Unterschiede zwischen Schülern zu berücksichtigen, gewinnt im Daltonunterricht Gestalt und Bedeutung, indem das selbstgesteuerte und kompetenzorientierte Lernen des Schülers betont wird. Die Arbeit mit Aufträgen bzw. an Themen bildet dabei die Grundlage.

Mit Nachdruck weisen die Autoren auf einen Paradigmenwechsel in der Auffassung von Lernen und Lehren hin. Nicht durch Angebot, sondern durch Nachfrage soll der Unterricht gesteuert werden. Die Bedürfnisse und Interessen der Schüler sind primär. Die Schüler haben selbst eine große Verantwortung für den eigenen Lernprozess.

Roel Röhner und Hans Wenke zeigen in diesem Buch, dass die pädagogischen und unterrichtspsychologischen Einsichten von Helen Parkhurst noch immer aktuell sind. Mit diesem Buch wollen sie deshalb den Lehrern und Lehrerinnen Anregungen und Hilfestellungen geben, die pädagogischen und didaktischen Ideen des Daltonplans in die Praxis umzusetzen. Praktische Tipps und Beispiele aus dem Dalton-Schulalltag sowie die von den Autoren entwickelten Unterrichtsmaterialien spielen dabei eine große Rolle.

Als Dalton Consultants arbeiten Roel Röhner und Hans Wenke, zusammen mit Schulteams, ständig an der Gestaltung des Daltonkonzepts. Immer wieder bitten Lehrer und Lehrerinnen um konkrete Beispiele und um eine praxisnahe Beschreibung von Daltonmaterial. Es zeigt sich, dass die vielen Materialien, die die Autoren entwickelten und zur Unterstützung des Teamprozesses einsetzten, sofort von den Lehrkräften in der Klasse benutzt werden und oft dazu anregen, selbst neue Elemente hinzuzufügen.

Alle in dieses Buch aufgenommenen Beispiele müssen denn auch als Ansatz zur Stimulierung der eigenen Kreativität und der internen Entwicklung des Daltonkonzepts in der Schule betrachtet werden.

Roel Röhner & Hans Wenke

## Daltonplan Pädagogik

eine praktische Inspiration




Roel Röhner      Hans Wenke

Daltonplan Pädagogik

ISBN 978-90-5472-145-1



9 789054 721451

Arko Uitgeverij bv      Arko

Das Unterrichtsmodell, das Helen Parkhurst entwarf, inspiriert nach wie vor Lehrer und Lehrerinnen. Es hat sich herausgestellt, dass sich der Daltonplan nicht nur in den Niederlanden, sondern auch in vielen anderen Ländern der Welt nahtlos an die heutige Gestaltung von Unterricht und Lebenswelt Schule anschließt.

Die Forderung, die individuellen Unterschiede zwischen Schülern zu berücksichtigen, gewinnt im Daltonunterricht Gestalt und Bedeutung, indem das selbstgesteuerte und kompetenzorientierte Lernen des Schülers betont wird. Die Arbeit mit Aufträgen bzw. an Themen bildet dabei die Grundlage. Mit Nachdruck weisen die Autoren auf einen Paradigmenwechsel in der Auffassung von Lernen und Lehren hin. Nicht durch Angebot, sondern durch Nachfrage soll der Unterricht gesteuert werden.

Die Bedürfnisse und Interessen der Schüler sind primär. Die Schüler haben selbst eine große Verantwortung für den eigenen Lernprozess. Roel Röhner und Hans Wenke zeigen in diesem Buch, dass die pädagogischen und unterrichtspsychologischen Einsichten von Helen Parkhurst noch immer aktuell sind. Mit diesem Buch wollen sie deshalb den Lehrern und Lehrerinnen Anregungen und Hilfestellungen geben, die pädagogischen und didaktischen Ideen des Daltonplans in die Praxis umzusetzen.

Praktische Tipps und Beispiele aus dem Dalton- Schulalltag sowie die von den Autoren entwickelten Unterrichtsmaterialien spielen dabei eine große Rolle. Als Dalton Consultants arbeiten Roel Röhner und Hans Wenke, zusammen mit Schulteams, ständig an der Gestaltung des Daltonkonzepts.

Immer wieder bitten Lehrer und Lehrerinnen um konkrete Beispiele und um eine praxisnahe Beschreibung von Daltonmaterial. Es zeigt sich, dass die vielen Materialien, die die Autoren entwickelten und zur Unterstützung des Teamprozesses einsetzten, sofort von den Lehrkräften in der Klasse benutzt werden und oft dazu anregen, selbst neue Elemente hinzuzufügen. Alle in dieses Buch aufgenommenen Beispiele müssen denn auch als Ansatz zur Stimulierung der eigenen Kreativität und der internen Entwicklung des Daltonkonzepts in der Schule betrachtet werden.